

[Jens Møller.]

nu, hvor folketingset alene fastsætter lønrammen.

Fastlåsning af lønstigninger i Danmark til 5 pct. under udlandets stigninger hænger sammen med planens målsætning: at vende underskuddet på betalingsbalancen til overskud på 4 år. Beslutter man en stærkere lønstigningstakt, vil det blot medføre, at dette mål nås så meget senere.

Ordningsen med dyrtidsportionerne, at de kun udbetales i den udstrækning, den højere målsætning tillader det, svarer nøje til det, der er vedtaget i augustforliget.

Forslaget om bødestraf for lønglidning ud over den af rådet godkendte har vi medtaget, fordi lønglidning er al indkomspolitikens akilleshæl. Når man i nogle lande har forsøgt indkomspolitik uden særlig succes, skyldes det netop, at man har forsømt at kombinere den med et forbud mod lønglidning. Forbud mod lønglidning er da heller ikke et ukendt fænomen, men har været benyttet både i Holland og i Norge. Efter ekspertens udsagn har det fungeret godt, og i Norge blev lønglidningsforbudet oven i købet vedtaget med tilslutning fra det norske LO.

Dette er naturligvis kun en meget summarisk gennemgang af en plan, der på 40 sider med tørre tal påviser, at det på denne måde kan lade sig gøre at løse vores økonomiske problemer inden for en overskuelig tid. Hvis nogen finder kuren for hård, er det fordi de undervurderer sygdommens alvor. Nu står det til andre partier, om kuren skal kunne føres igennem, og det må være helt klart, at i samme grad, som de tvinger os til at lempe på planen, vil det trække ud med at bedre beskæftigelsen fundamentalt og med at sanere hele vores økonomi.

Planen skal i øvrigt ses i sammenhæng med kristeligt folkepartis øvrige økonomiske politik, bl. a. at de offentlige udgifter skal bringes ned fra 50 til 40 pct. af nationalindkomsten, og at indkomstskatten skal sænkes, hvorved den enkelte vil opnå en bedring af sin situation, der er mere værd end flere inflationskroner i lønningsspen.

Kristeligt folkepartis plan betyder på mange måder en styring af arbejdsmarkedet og erhvervslivet. Det er kun med beklagelse, at vi har foreslået dette, da vi principielt hellere gik den modsatte vej, men vi anser vor økonomiske situation for så alvorlig, at vi har følt os

nødsaget til at gribe til midler, vi under normale forhold ville modarbejde. Kristeligt folkeparti har anvist en vej, der kan føre til målet; nu står det til andre, om det skal lykkes.

Politik er mere end penge. Derfor skal der fra kristeligt folkepartis side også siges noget om de kulturelt-etiske problemer. Den fortsatte libertinisme og materialisme og den deraf følgende værdinihilisme medfører i stadig stigende grad en følelse af fremmedgjorthed og meningsløshed hos store grupper af vort folk. Dette hænger sammen med, at mange partier stadig bygger på oplysningstidens fejlagtige menneskesyn, og med, at partierne til venstre for midten har misforstået lighedsprincippet. Det er vel rigtigt, at mennesker er født lige, men det er lige så rigtigt, at de er født forskellige. Derfor kan kristeligt folkeparti ikke acceptere socialdemokratiets nivelleringspolitik på undervisningsområdet. Vi mener, at lige ret her betyder, at enhver har ret til den undervisning, som vedkommendes evner og interesser berettiger hende eller ham til. Det er ikke nødvendigt eller ønskeligt, at alle skal studere, men det er vigtigt at slå fast, at håndens arbejde er lige så værdifuldt, lige så fint som boglige sysler.

Kristeligt folkeparti vil i det kommende folketingsår fortsætte sit arbejde for de små enheder og for, at det anonyme massesamfund kan ændres, så det giver større muligheder for den enkelte, for at få familierne til at udvikle sig og trives. Vi vil fortsætte vor kamp for de svage i vort samfund, de, der er truet af alkoholisme, de, der ikke kan tale for sig selv, f. eks. de åndssvage, dyrene, de ufødte børn, og de grupper inden for erhvervslivet, der er kommet bagefter, f. eks. mange mindre erhvervsdrivende. Vi ved, at vi på flere af disse punkter ikke møder større forståelse i dette ting, men det skal ikke afholde os fra at fortsætte vor kamp.

Det har mange gange været sagt, at de mange partier vanskeliggør arbejdet i folketingset, og det kan der måske også være noget om, men samtidig må det så også siges, at dette arbejde gøres vanskeligere, end det burde være. En vekslende gruppe af partier omkring midten har hidtil gjort det nødvendige samarbejde muligt, men når det ser ud, som om hvert nyt forlig kun styrker yderpartierne, så må man gøre sig klart, at det efterhånden vil kræve et overmenneskeligt mod og en utrolig offervilje af især de mindre partier at deltage i forlig, og